

Izhaja v ponedeljek in petek ob 17.

Stane mesečno po pošti 7 Din,
v Celju po raznašalcih dostavlje-
na 7-50 Din, za inozemstvo 20 DinRačun pri pošto-čkovnem
zavodu št. 10.666.

Nova Doba

Redakcija in uprava: Celje,
Strossmayerjeva ulica št. 1,
prilike, desno.
Telefon interurban št. 65.
Rokopisi se ne vračajo.
Oglasi po tarifu.

Rokopisi se sprejemajo ob ponedeljkih in petkih brezpogojno le do 10. dopoldne. — Predpisi glede prostora in dneva objave oglasov se uvažujejo le po možnosti.

Štev. 90.

Celje, ponedeljek 7. novembra 1932.

Leto XIV.

Druga vlada dr. Srškića

Po ostavki vlade dr. Milana Srškića je Nj. Vel. kralj poveril mandat za sestavo vlade zopet dr. Srškiću. Mandatar krone g. dr. Srškić je v soboto 5. t. m. popoldne po celodnevni pogajanjanjih s političnimi voditelji predložil Nj. Vel. kralju listo svoje nove vlade, ki v glavnem predstavlja rekonstrukcijo dosedanjega kabineta. Vlada je sestavljena tako-le:

predsednik ministrskega sveta: dr. Milan Srškić;

minister brez portfelja in stalni namestnik predsednika ministrskega sveta: dr. Albert Kramer;

socialna politika in narodno zdravje: Ivan Pucelj, minister n. r. in narodni poslanec;

minister brez portfelja: dr. Hamdija Karamahmedović, minister n. r. in senator;

minister brez portfelja: dr. Dragutin Kojić, minister n. r. in nar. poslanec;

trgovina: dr. Ilija Šumenković, minister n. r. in narodni poslanec;

pravosodje: Božidar Maksimović, minister n. r. in narodni poslanec;

promet: inž. Lazar Radičević, minister n. r. in narodni poslanec;

kmetijstvo: Juraj Demetrović, minister n. r. in narodni poslanec;

vojaška in mornarica: armijski general Dragomir Stojanović, minister n. r.;

finance: dr. Milorad Djordjević, minister n. r.;

šume in rude: župnik Pavao Matica, narodni poslanec in bivši minister;

zgradbe: dr. Stjepan Srkulj, minister n. r.;

zunanje zadeve: Bogoljub Jeftić, minister n. r.;

notranje zadeve: Žika Lazić, minister n. r.;

prosveta: dr. Radenko Stanković, senator;

telesna vzgoja: dr. Lavoslav Hanžek, narodni poslanec.

Nj. Vel. kralj je ukaz o imenovanju nove vlade v soboto podpisal in so bili ministri že zvečer zapriseženi.

Ministri na razpoloženju dr. Dragan Kraljević, Ivar Mohorić in Viktor Pogacnik so z ukazom Nj. Vel. kralja odlikovani z redom Jugoslovenske krone I. stopnje.

Nova vlada se bo najbrž v četrtek predstavila Narodni skupščini s svojim delovnim programom, ki bo v bistvu enak programu prejšnje vlade. Nova vlada je sestavljena z ozirom na nove urejene razmere v vsedržavni stranki in Narodnem predstavništvu ter bolje odgovarja razmeram v parlamentu.

Parlamentarne volitve v Nemčiji

BERLIN 7. novembra.

Pri včerajšnjih parlamentarnih volitvah v Nemčiji je glasovalo 35,379.011 volilnih upravičencev (napram 36,800 tisoč pri volitvah 31. julija t. l.). Znatno je padlo število glasov Hitlerjevih narodnih socializmov in nemških socializmov, napredovali pa so komunisti in nemški nacionalci.

Narodni socialisti so dobili 11,705 tisoč glasov in 195 mandatov, socialisti 7,231.000 glasov in 121 mandatov,

Invalidska slavnost v Beogradu

V nedeljo 6. t. m. na vse zgodaj so oživele beograjske ulice, po katerih so se valile nepregledne množice invalidov iz vseh delov države, ki so prihiteli v Beograd na blagoslovitev zastave, ki jim jo je poklonil kralj. V dolgem sprevodu, ki se je pomikal med gostim špalirjem beograjskega prebivalstva, so pod svojimi narodnimi zastavami počasi korakali invalidi in pohabljeni proti igrišču beograjskega sportnega kluba Jugoslavije, ki so ga napolnili do zadnjega kotička. Slovesnosti so prisostvovali tudi ministri s predsednikom vlade dr. Srškićem na čelu, generaliteta, zastopniki Narodne skupščine in senata, zastopniki vseh kulturnih in narodno obrambnih društev, vojaški atašeji tujih držav in mnogo drugih. Ko je prišel Nj. Vel. kralj, ga je zbrana 12.000 glava množica voj. invalidov frenetično pozdravila. Ko se je navdušenje poleglo, je pričel cerkveno ooračilo pravoslavni škof Beograda Bujić. Po službi božji je Nj. Vel. kralj pozdravil vojne invalide s sledečim govorom:

»Opojeni z nacionalnimi ideali, vzgajeni v čistem rodoljublju, ste pokazali, ko je napočila usodna ura, kdo ste.

V svoji skromnosti tega ne kažete, kažejo pa Vaše hude rane, komaj zaceljene.

Polki in armade, ki so pod vrhovnim poveljstvom blagopokojnega kralja Petra in pod mojim vrhovnim poveljstvom nesli slavo srbsko-jugoslovenskega orožja širom sveta, so nas videli pri delu.

Vi ste oni, v katerih rokah je bila pri obrambi države in naroda sleherni puška smrtonosna.

Predolga so bila leta vojne in samopremagovanja, premnogo je bilo neprijateljev, ki so zahtevali naše nacionalno zaslužnje in iztrebljenje. Toda

komunisti 5,970.000 glasov in 100 mandatov, centum 4,128.000 glasov in 69 mandatov, nemški nacionalci 3,361 tisoč glasov in 49 mandatov, bavarska ljudska stranka 1,815.000 glasov in 19 mandatov, nemška ljudska stranka 659.903 glasove in 11 mandatov, državna stranka 237.000 glasov in 4 mandate, krščanski socialisti 412.000 glasov in 5 mandatov, ostale stranke so prejele 9 mandatov.

nad vsem je stala vaša vera v Boga in v uspeh naše pravične stvari, vaša ljubezen do domovine in vaš čut za dolžnost. Zato ste brez pomišljanja žrtvovali svoje sile, svojo kri in vid oči...

Dostojno in častno ste bili svoj veliki boj za kralja in domovino. Bili ste ga in zmagali ste!

Z milostjo božjo in z veliko in močno podporo svojih velikih zaveznikov so srbska vojska in jugoslovenski dobrovoljci s svojo vztrajnostjo in hrabrostjo, v kateri ste vi prednjačili, uspeli izvojevati svobodo in združitev in dati široke in dotlej še ne doživljene meje združenemu narodu države velike in močne nam kraljevine Jugoslavije.

S požrtvovalnostjo, s katero se je ustvarila in s katero jo je treba tudi braniti, boste vi živ primer in učitelj mlademu rodu, vaši tovariši po usodi, ki jih je neusmiljena zgodovina prikovala na tujčevu stran vse do zedinjenja, pa bodo najboljša tradicija in nauk, s kolikšnim trpljenjem so se morali odkupljati okovi usode, dokler nismo prišli do tod, da nas nobene meje več ne razdvajajo in nas ne bodo več razdvajale.

DOMAČE VESTI

d Velik zbor JRKD v Mariboru. V nedeljo 6. t. m. dopoldne se je vršilo v unionski dvorani v Mariboru ob veličastni udeležbi mariborskega mestnega in okoliškega prebivalstva izredno uspelo manifestacijsko zborovanje Jugoslovenske radikalne kmetijske demokracije. Zborovanje je otvoril in vodil mariborski župan g. dr. Lipold. Govorili so narodni poslanci gg. dr. Ljudevit Auer, Salih Baljić in Milan Dobrovoljac ter ministra gg. dr. Albert Kramer in Ivan Pucelj. Vsi govori so bili sprejeti z viharnim odobravanjem.

S temi željami podarjam vašemu društvu kot vrhovni poveljnik to zastavo in jo razvijam [s prepričanjem, da boste pod njo vedno negovali jugoslovensko čast, viteštvo in edinstvo] Konec govora Nj. Vel. kralja so sprejeli dolgotrajni frenetični klici: Živel kralj! Živela močna Jugoslavija!

Govor suverena je bil sprejet z velikim navdušenjem. Takoj nato je stopil pred kraljevo tribuno predsednik Društva vojnih invalidov ter se je v ganljivem govoru zahvalil kralju za poklonjeno zastavo ter je pozval množice vojnih invalidov, da znova obljubijo in prisežejo kralju zvestobo in ljubezen. Po njegovem govoru se je kralj poslovil, nakar so se invalidi uvrstili v četverostope in v velikem sprevodu korakali proti mestu. Na čelu so hodili slepi invalidi, za njimi velika množica pohabljenec ob bergljah in palicah in na koncu v vozičkih siromaki brez rok in nog. Ti prizori so napravili na vse gledalce najgloblji vtis.

Popoldne so nadaljevali program, nakar so proti večeru invalidi odpotovali na svoje domove.

Pri mnogih boleznih srca in krvnih posod, kakor tudi pri poapnenju žil, hemoroidih, odpravi pol kozarca dnevno zjutraj, na tešč želodec popite Saxlehnerjeve naravne grenčice **HUNYADI JANOS** neprijetno napenjanje, regulira stolicu, pospeši obtok krvi, poskrbi za olajšanje in povečano dobro počutje. **HUNYADI JANOS** lahko stalno jemljejo tudi slabotnejši ljudje, ker ne zapuša nobenih škodljivih pojavov. Pazite na etiketo z rdečim srednjim poljem. Dobiva se v vseh lekarnah, drogerijah in boljših trgovinah.

V. GABERSKI:

Odlikovanje

(Iz zbirke »Brez slave«)

V letih velike vojne je imelo civilno prebivalstvo obilo priložnosti opazovati junake vsake vrste, ki so nosili na ponosnih prsih razne znake odlikovanja. Kdor je srečal takega odlikovanca, je mislil, da zre v oko človeku, ki je uganjal kdo ve kaj izrednega ali tako izdatnega, da je segalo nad normalno dejanja, ki ga je zahtevala navadna dolžnost vojaka. Da, bilo je čisto tako, da je bil kdo po zaslugah in predpisih odlikovan, a premnogo je bilo slučajev, da ni bilo nikakega vzroka za tak ukrep. Dogajalo se je tudi rado, da je doletela koga odlika prav po nedolžnem ali celo po krivici. Vem pa naravnost za slučaje, ki so taki, da bi se morali po pravici odlikovani sramovati odlike, ker so jo dobili in nosili tudi drugi prav po nevrednem.

Kar navajam, mi ne narekuje blede zavist ali jeza, ker sam nisem bil dežen ničesar. Čemu bi se jezil, ko pa nisem imel namena, delati njim veselja in sebi časti? Pač nisem nikogar opozarjal, da bi mi izmoledoval kako reč; zato sem ostal celo brez slavnega »Karlovega križca za čete«, ki je doletel brez usmiljenja vsakogar, ki je vzdržal

štiri mesece na italijanski fronti, ne da bi sploh kaj storil, kar bi bilo treba posebej omenjati in povdarjati.

Marsikdo, a seveda samo kak višji čin, je nosil po prsih nasejanih toliko redov, da je bil podoben kakemu atletu v cirkusu ali pa uspešnemu organizatorju gasilstva. Za prvim odlikovanjem je prišlo drugo, in tako naprej, ker je bilo čisto določeno, da tedaj in tedaj mora priti. In čim je nižji res kaj izrednega storil, so ga predlagali za odlikovanje; odlikovan pa je bil tudi predlagatelj, češ, če je že oni mali tak možina, kak velmoža je šele višji! — Tako je šla reč vse višje med najvišje. Čim višji je pa kdo bil, tem več odlik in visokih redov je moral dobiti. Sedaj nam je jasno, zakaj so bili najvišji, ki so bili najdalje proč od dobrih dejanj, najbolj in najvišje odlikovani. Pa vendar je bila zaprisežena dolžnost, storiti vse, tudi — umreti brez priznanja.

Spominjam se besed pesnika Pagliaruzzi - Krilana, ki pravi, da je po neki bitki hotel kralj odlikovati vojaka, ki se je posebno odlikoval. A ta mu reče:

»Nevreden nisem pač odlike, a dosti vrednejših poznam; to znamenje časti in dike, dovoli, kralj, da tistim dam«. In potem naprej

»pomigne kralj, junak pa stopi,

kjer mož pri možu v krvi spi; najbližjemu v mrličev tropi pripne na prsi znak časti.«

Da, mrtvi, ki so dali svoje življenje, niso odlikovani; in sploh ni odlike, ki bi plačala izgubljeno življenje.

Vem pa za človeka, ki ga je malo oprasnilo, ko je vodil mulo napajat, in — je dobil kolajno. Poznal sem starega korporala, ki ga je drobec granate ali česa nekoliko zadel, ko je čepel na zemlji in si palil cigareto, pa — so ga odlikovali. Pri neki sosednji formaciji je bil saperski kapitan, baje zloben človek, ki je razsajal nad ljudmi kakor hudič nad svojo taščo, a — je imel polno odlik. Junak pa menda le ni bil. Saj je tičal v svoji kraški kaverni na varnem in pošiljal ljudi na vse strani, sam se pa tako vztrajno in previdno držal svojega dupla, da mu je moral njegov sluga vsekdar pod blagorodno ozadje podložiti lopato in potem z močnim zamahom metati strahopetno zadevo iz kaverne pod varno nebo. Pravil mi je pa tudi prileten narednik o svoji zadevi. Imel je nekaj odlik; najvišja je bila velika srebrna kolajna. Kako jo je dobil in kje? Ah, kje in kako: Tam pod Karpati nekje je bil dodeljen neki višji komandi. Bilo je že precej daleč za fronto, a civilistov le ni bilo tam, ker so bili kraji evakuirani. Tudi smeli niso

toliko naprej. In narednikov komendant je bil polkovnik, že star kozel. Ker ga niso trle nikake druge skrbi in je imel mnogo časa, ga je hotel kako ubiti. Nekoč si je izmislil, da človeku ni dobro samemu biti. Pa je naročil naredniku, da bi mu morda preskrbel na previden način kako družbo. In narednik je neslužbeno naročilo vzel za službeno zapoved, pa je svojemu gospodarju spretno dobavil iz zaledja tovaršijo... To je bil seveda težek podvig, ki je povzročil — odlikovanje. Kako pa so predlog stilizirali, mož ni vedel. Morda so rekli, da je spreten v občem oskrbovanju z raznimi potrebščinami.

Kako je bilo splošno mišljenje o zaslugah in odlikah v stari Avstriji, dokazuje slučaj »Musketeer«, tednika, ki je izhajal na Dunaju in trosil med narod neusmiljeno, žgočo satiro. Bilo je po nekem hudem porazu, ki so ga pripisovali nezmožnosti generalov in slabemu vodstvu čet. Tedaj je list objavil na prvi strani na ovojno veliko sliko, na kateri je — kolikor se spominjam — prikazal slabo oblečenega vojaka z levjo grivo, zraven njega dobro opravljenega oficirja z oslovsko glavo, poleg tega pa gospoda generala, ki je imel prsi posute z odlikovanji, a ga je pri vratu zmanjkalo. S tem je bilo rečeno, da so bili vojaki v tisti bitki

d V torek 8. novembra bo leto dni, odkar je naš narod pri skupščinskih volitvah mogočno manifestiral za jugoslovensko državno in narodno edinstvo ter za politiko po 6. januarju. S temi volitvami so bili postavljeni novi temelji za konsolidacijo in napredek naše države.

d Rado Murnik †. Predstavniku slovenskega humora Franu Milčinskemu je sledil v večnost drugi, enako priljubljeni slovenski pisatelj Rado Murnik. Umrli je v nedeljo 6. t. m. zjutraj v mestnem zavetišču v Ljubljani v 63. letu starosti. Njegova literarna dela, polna pristnega, zdravega domačega humora, bodo še dolgo živela med narodom. Slava spominu Rada Murnika!

d Dr. Marko Leko †. V petek 4. t. m. je umrl v Beogradu predsednik glavnega odbora Rdečega križa dr. Marko Leko, profesor in rektor nekdanje Velike šole v Beogradu. Velikemu človekoljubu bodi ohranjen časten spomin!

d Naredba o obveznem zavarovanju avtobusnih potnikov. Minister za trgovino in industrijo je 5. t. m. ukinil naredbo o navodilih za obvezno zavarovanje potnikov po avtobusnih podetjih. Izdana bodo nova navodila.

d Cesta Velenje—Št. Lj.—Polzela, ki so jo začeli graditi l. 1927. in ki krajša zvezo med Savinjsko dolino napram cestam Št. Lj.—Aria vas in Šoštani—Šmartno za 6 do 11 km, je bila pred davi izrečena prometu.

d Pri pokvarjenem želodcu, plinih v črevesu, slabem okusu v ustih, čelnem glavobolu, mrzlici, zapeki, bljuvanju ali driski učinkuje že kozarec naravne »Franc Jožefove« grenčice sigurno, naglo in prijetno. Znameniti zdravniki za želodec izpričujejo, da se izkaže uporaba »Franc Jožefove« vode kot prava blagodat za z jedjo in pijačo preobložena prebavila. »Franc Jožefova« grenčica se dobi v vseh lekarnah, drogerijah in specerijskih trgovinah.

d Dunajska vremenska napoved za torek 8. novembra: Oblačnost nesigurna, v alpskem predzemlju se bodo oblaki mogoče kratak čas razgrnili, temperatura se bo le malo izpremenila, morda bo nekoliko topleje.

Celje in okolica

c Krajevna organizacija JRKD za mesto Celje bo zopet pričelo s članskimi sestanki. Prvi sestanek članov bo v sredo 9. t. m. ob 20.30 v klubovi sobi v Celjskem domu.

c Koncert ULPZ v Celju. Učiteljski pevski zbor iz Ljubljane je prispeval v nedeljo 6. t. m. ob 16. iz Maribora, kjer je v soboto zvečer koncertiral z izrednim uspehom, v Celje in priredil koncert v dvorani Ljudske posojilnice z istim programom, ki ga je pel v Mariboru, samo da je v Celju črtal štiri pesmi. Obisk celjskega koncerta je bil le srednji, ker so se bili mnogi Celjani odpeljali v Maribor. Zbor, ki ga vodi mojstrski pevovodja g. Srečko Kumar, je popolnoma izenačen, sijajno vpet, prožen ter ima dovršeno tehniko in

levi, oficirji osli, generali pa brez glave. (Res je, da so list zaplenili, a vse-kakor je za svobodo tiska v stari Avstriji značilno, da si je v vojni upal tiskati take nezdrave reči.) Zanimivo je, da so vojak in tudi mnogi oficirji tolmačili potem kratko AOK, ki je pomenila »Armeoberkommando« (vrhovno poveljstvo vojsk), čisto po svoje, čes, da znači »Alles ohne Kopf« (vse brez glave).

Za ilustracijo razmer bodi še ta drobiž: H koncu vojne so pripovedovali šalo, da je prišel blaten in zamazan vojaček nekam v zaledje na dopust. Tam je srečal obilnega, počasnega gospoda, ki je imel ovratnik sijajno odličen in prsi prekrite z nebrojem odlik. S strahom se je bližal temu čudežu in je hotel smukniti mimo njega. Pa ga je prikazen iz neznanega sveta ustavila in osorno vprašala: »Kam pa, capin, tako nemarno in brez pozdrava? Ne vidiš, da sem cesarski general?« — »A tako, oprostite, jaz sem že štiri leta neprenehoma v zakopih, pa še nisem nobenega takega videl«.

Čuden človek, ki misli, da mora biti vsak povsod.

izvrsten glasovni material. Najboljše točke sporeda so bili I. in IV. stavek Tajčevičevih »Štirih duhovnih stikov«, Lajovčev »Zeleni Jurij« (z lepim sopranskim solom gdč. Mare Pirčeve), Osterčeva »Pesem o suhi muhi«, Stolcerjeva »Slepačka« in Adamičev »Potrkan ples«, ki jih je pel mešani zbor, ter Krstičeva »Pod jorgovanom«, Milojevičeva »Muha i komarac« in Adamičeva »Da bi jaz znala«, ki jih je izvajal ženski zbor. Občinstvo je sprejelo pesmi z navdušenimi aplavzi. Gostje so nudili globok umetniški užitek, kakršnih doživlja Celje le malo. Koncertu sta prisostvovala tudi skladatelja Anton Lajovic in Slavko Osterc. — R. P.

c Delavstvo za svoje pravice. V soboto 5. t. m. zvečer se je vršilo v nabito polni veliki dvorani Narodnega doma zborovanje delavcev in nameščencev, ki ga je bila sklicala strokovna komisija. Zborovanju je predsedoval g. Fran Svetek, ki je pozdravil navzočega tajnika Delavske zbornice gosp. Filipa Uratnika ter podčrtal potrebo, da se tudi celjsko delavstvo izjavi o problemu brezposelnosti. Omenil je tudi uspeh moškega zbora celjske »Svobode« pri otvoritvi delavskih prosvetnih večerov v Ljubljani. Tajnik Delavske zbornice g. Uratnik je v svojem poročilu omenil naslednje: Na svetu je sedaj okrog 50 milijonov brezposelnih. Brezposelnost bi se dala odpraviti ali pa vsaj zelo izdatno omiliti z uvedbo 40-urnega delovnega tedna. Potrebna je javna kontrola vseh gospodarskih podjetij, da se ugotovi, ali zmorejo ali ne zmorejo večjih plač delavcev in nameščencev. Delavstvo v dravski banovini je letos zaslužilo okrog 200 milijonov dinarjev manj nego lani, ko je bila kriza tudi že občutna. Vsak peti delavec od lanskega stanja je letos brez posla. Deseturni delovni čas je zločin nad delavstvom. Brezposelnim smo dolžni, da se vsaj zakoniti delovni čas nikjer ne krši. Tudi pri nas je nujno potrebna uvedba zakonitega skrbstva za brezposelne; sodelovati bodo morale država, banske uprave in občine. Borzam dela bo treba nuditi več podpor. Gosp. Svetek je naglasil, da se delavstvo ne sme zanašati na miloščine in podpore, nego mora organizirano zahtevati svoje pravice. Zahvalil se je celjskemu županu g. Goričanu, magistratnemu direktorju gosp. Šubicu in sreskemu načelstvu v Celju za požrtvovalno sodelovanje pri pomožni akciji za brezposelne. Ob koncu zborovanja je bila sprejeta resolucija, v kateri so izražene zahteve po uvedbi 40-urnega delovnega tedna, po ukrepih proti kršitvi zakonitih predpisov o delovnem času ter po zavarovanju za slučaj brezposelnosti in starosti. Soglasno je bila sprejeta tudi resolucija, s katero so se zborovalci priključili akciji stanovanjskih najemnikov za takojšnjo uvedbo zakonite stanovanjske zaščite.

Švicarske ure, zlato, srebro, razna darila optika, originalna Zeiss-ova očala, prvorazredna praviljalnica. — ANTON LEČNIK, CELJE, Glavni trg 4.

c Iz meščanskošolske službe. Z deške meščanske šole sta premeščena strokovna učitelja g. Ignac Mlačnik na meščansko šolo v Mariboru in g. Franc Javšovec na meščansko šolo v Vojniku, z dekliške meščanske šole pa sta premeščeni strokovni učiteljici gdč. Marija Kernova in Neža Zadnikova na meščansko šolo v Slovenski Bistrici.

c Smrtna kosa. V soboto 5. t. m. je umrl v Celju (Stritarjeva ul. 31) v 55. letu starosti poštni poduradnik g. Franc Plavčak. V nedeljo 6. t. m. je umrl v celjski bojnici posestnik Anton Hladin iz Dežnega pri Jurklostru, v Zavodni pri Celju pa 42 letni delavec Ignac Belak. Pokojnikom bodi ohranjen blag spomin, preostalim naše iskreno sožalje!

c Nepriljetnosti v obratovanju z električni motorji. Mestna elektrarna je odredila, da smejo električni motorji v Celju in okolici obratovati le do 16.30, sicer bi bilo treba od tega časa dalje plačevati za porabo pogonskega toka isto ceno kakor za svetilni tok. Razmerje med svetilnim in pogonskim tokom se je namreč vsled zmanjšane porabe svetilnega toka znatno izpremenilo, tako da mora mestni

elektrarna plačati od 16.30 dalje falska elektrarni 2000 Din za kilovat pogonskega toka. Ukrep mestne elektrarne, ki štiti sebe, je izzvalo precejšnje razburjenje med lastniki motorjev, ki imajo sedaj škodo ker je obrat z motorji po 16.30 predrag. Ta ukrep velja za zimske mesece. Kakor smo informirani, ni mnogo izgleda, da bi mogla elektrarna omenjeno omejitev preklicati.

c Martinov večer priredi v soboto 12. t. m. Društvo jugosl. obrtnikov v Celju v spodnjih prostorih Narodnega doma. Za dobro zabavo in izvrstno postrežbo je poskrbljeno.

c Knjigovodstveni tečaj Obrtnega društva v Celju. V sredo 9. t. m. ob 20. se bo pričel knjigovodstveni tečaj v dvorani Obrtnega doma. Priglasiti se je treba takoj ob pričetku tečaja. Poznejši reflektanti ne bodo več upoštevani, ker bi samo ovirali redni pouk v tečaju.

Grenčica Hunyadi Janos je najzanesljivejša in najidealnejša odvajalna sredstvo.

c Mladinska sekcija »Soče« opozarja vse člane, da bo prihodnji sestanek s predavanjem v četrtek 10. t. m. ob 20. Vsi in točno! Vabljeni so tudi člani društva »Soče«.

c Zaradi svinjske kuge, ki se je pojavila v večjem obsegu, je ves promet s plemenskimi prašiči v celjskem srezu do nadaljnjega ukinjen.

d Važno za vse, ki iščejo delo! Opozarjamo na današnji oglas tvrdke J. Kališ, Maribor, Trubarjeva 2.

Gledališče

MESTNO GLEDALIŠČE V CELJU

Petek 11. novembra ob 20.: »Celjski grofje«. Gostovanje mariborskega Narodnega gledališča. Povišane cene.

Bratko Kreft: »Celjski grofje«

(Gostovanje mariborskega Narodnega gledališča v Celju v petek 11. t. m.)

Celje je zopet v ospredju zanimanja naših književnikov, zgodovinarjev, slovenske javnosti sploh. Pisatelj in režiser ljubljanskega Narodnega gledališča Bratko Kreft je napisal novo dramo o Celjskih, ki se dokaj razlikuje od vseh dosedanjih del naše književnosti o celjskih grofih. Pisatelj sam pravi o svojem delu: »Slovenci nimamo v zgodovini svojih fevdalnih zastopnikov. Naše ljudstvo je robotalo stoletja tujim gospodarjem, katerim pripadajo celjski grofje prav tako kakor Habsburžani in drugi. Poleg tega pa fevdalizem sploh ni bil nositelj nacionalizma. Nositelj nacionalizma je postalo meščanstvo, kar je v zvezi z njegovim gospodarskim sistemom, ki je zamenjal fevdalnega. Ustvarjati si z nacionalnim idealiziranjem srednjeveških fevdalcev celjskih grofov nekako svojo nacionalno, herojsko fevdalno preteklost je kaj žalostno dejanje hlapca, ki se hoče ponašati s tem, da je na valptovem biču plapolala trikolora, ki pa jo je privezal naknadno hlapec sam, davno potem, ko je bil njegov gospodar že mrtev. Zaradi tega prikazanja Celjskih se je vnela med Celjanom Novačanom, predstaviteljem nacionalnih celjskih grofov, ter Kreftom huda polemika, ki se bo nadaljevala tudi med zgodovinarji. Delo je torej izredno zanimivo ter je kljub vsej problematičnosti ali pa morda baš zaradi nje v Ljubljani doseglo velik uspeh.

V nedeljo 6. t. m. se je vršila tudi v Mariboru premijera, ki je sijajno uspela. Režiser in igralci so pokazali, kako tesno zvezani so s Celjskimi, pa naj se jih prikaže tako ali tako. V Celju samem, kjer je problem celjskih grofov še bolj pereč in spomin nanje še vedno živ, bodo Mariborčani igrali »Celjske grofe« v petek 11. t. m. ob 20. v Mestnem gledališču.

* Kreftovi »Celjski grofje« v Celju. Narodno gledališče v Mariboru bo gostovalo v petek 11. t. m. zvečer v Mestnem gledališču v Celju z noviteto mladega slovenskega dramatika Bratka Krefta »Celjskimi grofi«. Sodeloval bo ves mariborski dramski ansambl. Novo kuliserijo bodo pripeljali iz Maribora. Vstopnice se dobe v predprodaji v knjigarni K. Goričarja nasl. na Kralja Petra cesti.

Pravi pot za dosego lepih

belih zob kakor tudi istočasna odstranitev neokusno barvanega zobnega obločka je sledeč: Iztisnite malo količino Chlorodont zobne paste na suho Chlorodont zobno ščetko (t. j. specialna ščetka z zobčastim rezom), drgnite svoje zobe od vseh strani, kakor audi od zgornj na vzdol. Pomočite šele nato ščetk z vodo, ter izplaknite si usta temeljito, grgrajte s Chlorodont usnovodo. Uspeh je presenetljiv! Neokusna barva zobnega obločka je izginila in ostane vam v ustih prijeten svež občutek. Zahtevajte zrečno Chlorodont zobno pasto. Tuba Din 8.—u Din 13.— Dobiva se povsod.

Sport

SK Rapid Maribor : SSK Celje 5:1 (1:0)

V nedeljo 6. t. m. dopoldne se je vršila na igrišču ISSK Maribora v Mariboru prva kvalifikacijska tekma med SK Rapidom in SSK Celjem, ki se je končala z zmago »Rapida«. Potek tekme:

SSK Celje ima začetni udarec, Rapid takoj prevzame žogo in v 4 minuti po gneči pred golom Celja obsedi žoga v mreži. Izgledalo je na prvi mah, da bo dominiral Rapid na polju, toda do konca prvega polčasa je bil gost popolnoma enako močan in ni v ničemer zaostajal za Rapidom. Celjani so zaigrali zelo požrtvovalno in lepo ter tudi mnogo mirnejše in bolj fair nego Rapid, ki je že takoj pri prvem prevzemu žoge začel z foulanjem. Prisojeno je bilo tudi izredno mnogo kazenskih strellov proti Rapidu, kar dokazuje, da so jim bili Celjani v začetku prav trd oreh. Vkljub vsemu prizadevanju in vehementnemu napadanju pa niso več dosegli uspeha in nepopisno veselje je zavladalo med celjskimi pristaši nad tako dobrim izidom prvega polčasa.

Toda pošteno se je zmotil, kdor je veroval v Celjane, kajti takoj po začetnem udarcu prevzame igro Rapid in jo tudi brezpogojno obvlada do konca. Tako odpovedal, kakor tokrat v drugi polovici, SSK Celje že dolgo ni v nobeni tekmi. Igralo se je samo še pred golom Celja in žoga je le redko prišla čez polovico. Obramba Celja je storila v polni meri svojo dolžnost, in če pomislimo, da je bil golman nastopil močno blesiran še od zadnje tekme, moramo reči, da je bil izvrsten. Toda vse prizadevanje obrambe ni pomagalo nič več, napad je popolnoma odpovedal in proti izborni razpoloženemu Barloviču ni mogel ničesar napraviti. Res je, da je nastopilo Celje brez Oprovaš, toda to še nikakor ni in bi ne smelo biti vzrok za katastrofalni poraz. V zadnji minuti igre je padel za Celje čisto nepričakovano častni gol. Sodil je g. dr. Planinšek prav dobro. Zanimanje za to tekmo je bilo precejšnje. —c.

SK Laško : SK Jugoslavija 3:2 (2:0)

V nedeljo 6. t. m. popoldne se je vršila na sportnem igrišču pri »Skalni kleti« drugorazredna prvenstvena nogometna tekma med SK Laškim in SK Jugoslavijo iz Celja. SK Laško, ki je nudil boljše in lepšo igro, je zaslužen zmagal v razmerju 3:2 (2:0). Koti 5:5. Goli za SK Laško so padli v 2. in 27. minuti prvega in v 16. minuti drugega polčasa, gola za SK Jugoslavijo, ki si je v drugem polčasu nekoliko opomogel, pa v 22. in 31. minuti drugega polčasa. Sodnik g. Janežič, ki je sodil zadovoljivo, je v 21. minuti drugega polčasa izključil nekega igralca SK Jugoslavije zaradi sirove igre, nekoliko pred tem pa so morali nekega igralca SK Laškega, ki je dobil občutno poškodbo, odvesti z igrišča. Tekmi je prisostvovalo le okrog 100 gledalcev. —k

»Franc Jožefova« grenčica je zelo koristna pri navalu krvi in tesnobi srca.

Glasovi iz občinstva

Tržne cene

Pod tem naslovom priobčuje v zadnji številki »Nove Dobe« neki pisec, da so tržne cene mesa v Celju in Mariboru tako različne, da tega ne more razumeti, da je nedavno stala teletina v Mariboru 4 Din, v Celju pa nad 10 Din kg, da imajo mesarji v Celju cenik mesa na tablicah napisan, n. pr.

govedina 6 do 8 Din, strankam pa za računajo po 10 Din kg, ter zahteva od mestnega tržnega nadzorstva, da naj uredi cenike za meso po primerjavi z drugimi mesti.

Obrotna zadruga mesarjev in preka-jevalcev v Celju in njeni člani pozdravljajo zahtevo pisca po reviziji tržnih mesnih cen, posebno ker je prišla ta pobuda kot glas iz občinstva. Da pa občinstvo ne bo napačno informirano in napačnega mnenja, si usoja navedena zadruga pojasniti, da pisec članka najbrž ni čital mariborskih, ljubljanskih in zagrebških tržnih cen.

»Trgovski list«, ki ima vedno natančne podatke o tržnih cenah, priob-čuje v št. 125 z dne 29. X. 1932. tržne cene iz Maribora, da se prodaja v Ma-riboru volovsko meso 1. vrste po Din 8—10, II. vrste po 6—8 in teletina po 10—12, slabše kakovosti po 6—8 Din kg, torej ne po 4 Din, kakor trdi pisec.

»Jutro« in »Slovenec« z dne 30. oktobra pišeta, da so cene živini na- rasle, tudi »Trgovski list« priobčuje dne 29. oktobra, da je bila cena živine na zagrebškem trgu na pr. za vole po 4 do 5 Din, dne 1. novembra po 5—6⁵⁰ Din kg, za teleta pa po 5 Din kg žive teže, torej se meso ni moglo prodajati po 4 Din.

Članek dopisnika se ne more drugače tolmačiti, kakor da pripada pisec onim slojem občinstva, ki hočejo ne samo mesarja, temveč tudi kmeta uničiti, ker je samoumevno, da mora cena živine takoj pasti, čim se zniža cena mesu, ali obratno cena mesa rasti, ako poraste cena živine.

Zadruga prosi tržno nadzorstvo, da blagovoli čim prej ustreči piscu in iz- vršiti regulacijo mesnih cen, kakor se je to zgodilo že v Ljubljani in na podla- gi sedanje cene žive živine. Mesarji so pa piscu članka zelo hvaležni, ker upajo, da bo prišlo do primerne regulacije mesnih cen.

Še »Tržne cene«

Z ozirom na članek »Tržne cene« v »Novi Dobi« št. 89. z dne 4. XI. 1932 prosimo za brezplačno objavo uradno objavljenih cen v raznih mestih Jugo- slavije, ker trdi omenjeni članek, da so cene mesa v Celju najvišje.

Uradno objavljene cene v kg (s pri- vago) za mesec september in oktober 1932:

Mesto	govedina	teletina	svinjina
Celje	5-10 D	10-12 D	10-16 D
Maribor	6-12 »	8-14 »	8-16 »
Ljubljana	6-12 »	8-14 »	9-18 »
Laško	6-8 »	10 »	14 »
Beograd	6-14 »	6-20 »	10-16 »
Zagreb	5-16 »	10-18 »	8-18 »
Sušak	8-12 »	12-16 »	14-18 »

Iz prednje tabele se vidi, da niso mesne cene v Celju najvišje, kakor trdi dopisnik, ampak nasprotno.

Vsak mesar ima na vidnem mestu označene cene, po katerih se mora ravnati, ako pa zahteva mesar višjo ceno za meso, naj kupujoča stranka naznani vsak slučaj tržnemu nadzorstvu.

Da je stala teletina v Mariboru ne- davno 4 Din kg, kakor trdi dopisnik, je nemogoče, ker so cene živih telet znašale za 1 kg 4 do 4⁵⁰ Din.

Mestno načelstvo v Celju.

Dopisi

Dramlje. Prostovoljno gasilno dru- štvo v Dramljah se iskreno zahvaljuje vsem, ki so darovali razne dobrotke za gasilsko tombolo, ki se je vršila 9. oktobra v Dramljah. Prav posebno se zahvaljuje učitelju g. H. Kodelli, ki je nabral izredno mnogo dobrotkov. — Odbor.

Sokolstvo

Iz župne uprave

Sokolska razstava

Sokolska razstava bo otvorjena v nedeljo 13. novembra v Oficirskem domu v Beogradu in bo trajala do 30. novembra. Ob otvoritvi bodo navzoči vsi župni starešine, da tolmačijo in predstavijo razstavnih oddelkov svoje župe. Celjska sokolska župa iskreno želi, da bi bila na razstavi častno zastopana. Zbranega je že precej materialja, kajti razen sokolskega gradiva bodo zastopane tudi slike naših naravnih lepote. Bratje in sestre širom naše države, ki bodo obiskali razstavo, bodo imeli pri- liko seznaniti se z našimi divnimi kraji, saj so poslali lepe velike fotografije zdravilišče v Rogaški Slatini, podruž- nica Slov. planinskega društva v Celju, trg Planina pri Sevnici itd. Na razstavi bo razvidno, koliko in kakšne sokolske domove in telovadnice imamo, prika- zani bodo razni večji nastopi, ki so se v župi vršili zadnja leta, prizori s te- kem in slično. Celjski Sokol je poslal večjo zbirko zanimivega gradiva in tudi posamezniki so prispevali razne diplome in fotografije. Ves razstavnih material, kolikor že ni bil medtem poslan v Beograd, vzame s seboj v sredo 9. t. m. popoldne župni prednjak brat Burja. On bo aranžiral razstavnih oddelkov naše župe, ob zaključku razstave pa tudi osebno prevzel ves material in ga od- premil v Celje. S tem je zadostno pre- skrbnjeno, da se predmeti ne bodo iz- gubili in da bodo nepoškodovani ter pravočasno vrnjeni. Brate in sestre, ki bi imeli doma prikladno gradivo za razstavo, vabimo, da ga oddajo do srede popoldne v župni pisarni v Narodnem domu v Celju. Tja naj pošljejo slično gradivo tudi ona društva, ki doslej še niso ničesar prispevala. V naši župi imamo dokaj starejših društev, ki hra- nijo v svojih arhivih dragoceno zgo- dovinsko snov, in bi bilo škoda, ako bi je na razstavi ne prikazali. Če nam bodo bratske edinice pri tej akciji po- magale, nam je uspeh zagotovljen.

Od 10. do 30. novembra uživajo po- setniki sokolske razstave 50% popust na železnici. Legitimacije se dobijo pri župni upravi v Celju. Posetniki ku- pijo na odhodni postaji celo vozovnico, ki velja obenem za povratek. Imeti pa morajo ob povratku na legitimaciji potrdilo, da so se udeležili razstave. Legitimacije se bodo žigosale s poseb- nimi znamkami v prostorih razstave v Oficirskem domu v Beogradu. Tam bodo plačali člani 5 Din, nečlani 20 Din. Člani in članice morajo imeti s seboj sokolsko legitimacijo.

Za prevoz razstavnih predmetov je odobrila generalna direkcija državnih železnic polovično ceno in sicer tako, da se v smislu tarife II. dela odseka B XIII plača voznina (tovornina) do Beograda, povratek je pa brezplačen.

Župni vestnik

Sokolska župa namerava izdajati redno vsak mesec svoj prepotrebni župni vestnik. V tem vestniku bo dovolj gradiva za vse vodnike oddelkov, uprave, tehnične in posvetne rubrike. Na- dalje se bodo objavljale primerne vaje za akademije in druga društvom po- trebna snov. Cena vsake številke bi bila 2 Din. Da moremo približno ra- čunati z naklado, prosimo br. društva, da bi že sedaj sporočila, koliko števil- k bodo naročila. Po eno številko bo vsako društvo obvezno prevzelo. Čim več na-

ročnikov, tem popolnejši bo vestnik. To približno naročilo je treba poslati obenem z drugimi prijavi. Apeliramo na vsakega posameznika, da s svojimi članki in idejami sodeluje pri vestniku, da bo gradiva čim več. Gradivo se lahko že začne pošiljati, ker se bo pričelo čim prej z urejevanjem. V vestniku bodo objavljene tudi vadi- teljske ure za vse oddelke. Prva številka bi izšla v začetku januarja 1933.

Poročilo o nastopih

Bliža se čas poročila župnega načel- ništva o delovanju posameznih društev v preteklem letu. Da bo mogoč pregled vsake edinice, opozarjamo br. društva, da bi čim prej poslala podatke o svojih domačih prireditvah, če tega še niso storila.

Smešnice

Škot Phil je zadel v loteriji veliko vsoto. Lastnik loterije mu našteje sovereigne na mizo. Phil vzame vsak novce posebej v roko in vgrizne vanj. »Kaj pa naj to pomeni,« se razburi lastnik loterije, »saj sem vam vendar izplačal samo pristen denar.« Phil odvrne skromno: »Hočem samo ugo- tovati, ali ni med denarjem tudi ponar- rejeni sovereign, s katerim sem bil stavil.«

Kino

Mestni kino Celje. Ponedeljek 7., torek 8., sredo 9. in četrtek 10. no- vembra: »X-27« (»Onečaščena«). Sen- zacionalen špijonažni zvočni film po zgodovinskih dokumentih iz tajnih ar- hivov. V glavni ulozi slovita **Marlena Dietrich**, znana iz zvočnega filma »Sinji angel«. Občinstvu toplo pripo- ročamo obisk tega sijajnega filma.

DR. FRANC MIŠIČ:

Na »postajališču« sv. Bolfenka na Pohorju

Severno od Vrbskega jezera se vleče v vzhodno zapadni smeri v po- dobi velikanskega mačkinega hrbta visoko pogorje, iz katerega planote se le tu pa tam, celo gorsko gmoto prijetno oživljajoč, dvigajo posamez- ni vršaci in kope prav tako, kakor na našem Pohorju. Razgled, ki ga nudijo njegove najvišje točke na vso deželo Koroško, na njeno hri- bovje in gorovje, na Dravo in njene mnogoštevilne pritoke, na celo vrsto najrazličnejših jezer, mest in vasi, v megleni dalji pa na ves gorati svet nove Avstrije, Gornje Italije in sko- ro vse Slovenije tja do raztegnjenih hrvatskih gora, do Ivanjščice in do Slemena, je impozanten in naravnost očarjujoč. To je Osojsčica, tudi Grlica imenovana; koroško Pohorje; oboje približno enako visoko in popolnoma enako oblikovano; morfološko geo- loško spadajoče k centralnim Alpam, sestavljeno iz istih prvotvornih kri- stalinskih škrljavcev; oboje z isto floro in favno.

Mala Avstrija je zvezala visoko Grlico in globoke ležeče obrežje sa- njavega Osojskega jezera z višje- žično železnico, ki obratuje šele nekaj let, a je v tem kratkem času proslavila Grlico in s tem celo

Koroško tako, da je postala privla- čna sila prve vrste ne le za domačine, ki se pozimi lahko za nizko ceno vo- zijo na njo smukat, temveč še v večji meri za neštete inozemce. »Kanzel- bahn« je že znana povsod in vabi vedno več tujcev in z njimi vedno več denarja v deželo.

Kdor je prilično spoznal velikan- ske uspehe in napredke, ki jih je v tujsko-prometni industriji dosegla povojna Avstrija, zlasti Koroška, se mora nehoti spomniti koroške Grlice in njenih vzpenjače, ako se, spre- hajajoč se po temnih gozdovih naše- ga Pohorja, ustavi pred visokim stolpom s priprostim gorskim zave- tiščem in pred razpadlim zidovjem z ostanki nekdanje cerkvice, ki se imenuje sv. Bolfenk na Pohor- ju (1037 m). Tisti, ki zagovarjajo po- gumno in neustrašeno idejo gradnje vzpenjače s pohorskega vznožja pri Hrastju ali Pekrah sem gor k sv. Bolfenku, niso fantasti, temveč se gibljejo na popolnoma realnih tleh, na katerih se le oni ne znajo najti, ki ne vedo, kaj pomeni moderni tuj- ski promet v gospodarskem, kultur- nem in ne v zadnji vrsti tudi v med- narodnem pogledu.

Dokler pa ta projekt ni uresničen, izletnik tega krasnega in mirnega počivališča ne more doseči drugače nego peš. Poti in stez, ki vodijo sem, izvoženih ali samo izhojenih, zazna- movanih, pa tudi nezaznamovanih, je mnogo, tako da si jih vsakokrat lahko izbere po mili volji in razpolo- ženju. Kdor hoče napraviti brez po- sebnega napora izlet skozi pohorske gozdove preko svetlih seč k sv. Bol- fenku, naj gre mimo skalnace sko- zi praviljično »Poštelc« nad Rad- vanjem po takozvani severni poti, ki se dviga po terasah gorskega grebe- na vedno višje in višje. Kjer je stvar- nikova roka pustila v svetišču tem- nega gozda odprto večje ali manjše okno ali ga je šele napravila ne- usmiljena sekira drvarjeva, naj se mimogrede ustavi in malo pogleda skozenj proti severu in proti jugu. Na tej poti so točke, ki nudijo kra- sen pogled na Maribor, zlasti pa na Dravsko polje, Haloze, Boč, Rogaško goro in na hrvatsko pogorje v ozad- ju. Tako lahko že v naprej slutiš, ka- ko sijajen razgled te čaka na cilju. Tik prediš došpeš do njega, se pri kapelici sv. Antona s svežo vodo »Rimskega vrelca«, ki v hladni senči zelenega gaja vre izpod nje, lahko okrepčaš za nadaljno pot.

Takozvana »lovska steza«, ki pelje iz Hrastja nad pohorskim vinskimi goricami k sv. Bolfenku, je zelo str- la, deloma od vode izprana, s koreni- nami, grmovjem in drevesi prepře- žena in v vsakem oziru težavna; pri- poročljiva pa je dobrim pešcem z zdravim srcem, ki hočejo v prosti naravi doseči isti učinek, ki ga sicer more nuditi samo zelo vroča parna kopelj. Sicer pa prekaša, kar se tiče strmin in težavnosti poti, »lovska steza« še druga, tudi dobro zaznamo- vana pot, ki vodi skozi Radvanje mi- mo prej Rosmanitovega, sedaj Štam- pahovega gradu skozi obširne gozdo- ve mimo lovske koč in visokega lovskega pribežališča po zelo nape- tem, strmem pobočju k gorskemu grebenu.

Cerkveni in posvetni gospodje srednjega veka, ki so kot eksponenti bavarsko-frankovske državne oblasti

PIERRE BENOIT:

KÖNIGSMARK

Zgodovinski roman

Poslovenil Boris Rihteršič

IV.

Kaj hočeš, Raoul Vignerte? Po čem hrepeniš? Kam si se zatelebal? Glej, saj je minilo komaj nekaj tednov, kar zjutraj nisi vedel, kaj boš zvečer jedel. Največja sreča ti je bila gotovost, da boš šel sit spat. Zdaj si varen pred lakoto, ne samo za mesec dni, za zmeraj. Samo delu se moraš vdati. Delu, edini reči, ki je človek nikoli ne sme zanemariti. Pa vendar nisi srečen! Trpiš bolj kakor tedaj, ko si prišel na orsajsko postajo in brskal po žepu, ne vedoč, ali boš dobil v njem dovolj drobiža, da plačaš človeku, ki ti nosi kovčega, da ti ne bo treba menjati debelega de- narja, ki bi se prehitro razgubil. Trpiš? Zakaj? Za- radi svoje prekleto fantazije. Ali ne čutiš zdaj, da bi ti usoda zaman ponujala pariške ženske in iranska

32

bogastva, da ne bi bil z vsem tem zadovoljen, če ti ne bi izpolnila meglenih sanj, ki jih v sebi nosiš? Ona, ta ženska, velika vojvodka? Norec neumni! Praviš, da si klasično izobražen. Govoriš s porogljivi- vim nasmeškom o romantični dram, zdaj, ko pride vrsta nate, si se pa zapletel v prirodno pustolovščino Ruyja Blasa, lakeja milostnega gospoda markija de Tinlase. Ali si ti tisti, ki sta mu bila nekoč bogova Le Play in Auguste Comte? Čuj, vseč si mi! Kraljica tvojih sanj je še manj naklonjena tebi, kakor ma- lemu rdečemu huzarju, ki so mu lenoba, služba in grb nekaj navadnega, vsakdanjega...

Tako sem začel po malem delati in res je jel knjižnični prah dušiti mojo željo, mojo mržnjo, mojo bol.

Nikdar ne pridem čez prag levega krila palače. Radosten sem ob misli, da se ona dolgočasi s svojo Meluzino. Zame tu ni pravega življenja.

V dveh letih si prihranim pet ali šest tisoč fran- kov, nabere gradiva za tri ali štiri knjige in vrnem se v Pariz s svojo metodo in spominom na vse tisto,

česar nisem mogel doseči. Pariz bo moj. In Pariz je vreden več kakor ta prezrt, barbarski kraj.

Gospod Thierry mi je dal krasno nalogo. To mi je postalo čedalje jasnejše, čim bolj sem brskal po knjižnici. Zgodovina starih nemških vladarjev, v pri- meri z Ludvikom XIV., pojasnjuje na najlepši način tisto veliko dobo francoske zgodovine, ker tako zelo poudarja njeno svojstveno lepoto.

Da bi posnemali francoskega kralja, je bila edina skrb teh nemških knezov proti koncu XVII. veka.

Sredstvo, ki so se ga najrajši posluževali, je bilo v tem, da so jemali v svojo službo umetnike ali pa učence tistih umetnikov, ki so delali za Ludvika XIV.

Toda med tem ko so vsi francoski mogočniki mislili, da je njihova dolžnost imeti v stalni službi vsaj po enega umetnika, ki bi delal samo zanje, so Nemci ustanovili nekakšno društvo za izkoriščanje tega ali onega slikarja, stavbenika, vrtnarja. V tem so bili podobni tisti lepi pariški zadrugi, ki se je ustanovila, da po tržnicah kupuje ali vrečo zelenjave ali pa kako jagnje.

na Pohorju in v njegovih sosednjih predelih zapovedovali domačemu ljudstvu, so sv. Bolfenka brezdvomno imeli v visokih čisljih. Tam, kjer sedaj stoji »Ruška kočav«, so postavili njegovemu učencu, nemškemu cesarju Henriku, lepo, veliko cerkev sv. Areha. Tudi v zapadnem Pohorju, tik pod Veliko kopo, 942 m nad morjem, so sv. Bolfenku samemu, tu Volbank imenovanemu, dali v mični cerkvi še drugo zavetišče. Gradnja cerkve sv. Bolfenka nad Mariborom v višini 1037 m nad morjem, tik nad strmim prepadom severnega pohorskega pobočja, okoli l. 1450. sredi gozdov, po katerih so se tedaj še klatili volkovi in medvedi, je morala gotovo premagati velike težkoče.

Domače ljudstvo si o tem še danes pripoveduje: Sv. Bolfenk je imel pobožno željo, da si zgradi cerkev. Ko premišljuje, kako bi se dalo delo najlažje izvršiti, se mu ponudi hudobec, da mu zgradi cerkev v eni sami noči, toda pod pogojem, da bo prvi romar, ki vstopi v cerkev, njegov. Dan plačila nastopi, ko pride prvi romar: volk z ugrabljeno ovco. Sv. Bolfenk reče hudobcu: »Romar je tvoje darilo, ovca pa moja.« Takoj se zažene cela čreda hudobcev na volka, prvega romarja, in ga raztrga na kosce, da njihovem poglavarju niti dlaka ne preostane. Vsled tega razjarjen, se zaleti v ogel cerkve, da nastane v njej velika luknja, ki jo še sedaj kažejo.

Masivni zvonik, toda brez zvonov, še stoji. Tudi del nekdanje cerkvice, z lesenim stolpičkom na strehi, katerega zvončku je vojni čas prizanesel. Kjer so nekdanjale podobe svetnikov in svetnic in se je pobožno ljudstvo zbiralo k molitvi in cerkveni pesmi, gospodari prijazna gospodinja s svojim možem kot gostilničarka. Le enkrat na leto se zbere na trati pred cerkvijo, na gorskem pobočju mala cerkvena občina protestantov iz mariborskega okraja, da čuje z improvizirane, s svežim smrečjem okrašene lesene prižnice besedo božjo, pravo gorsko pridigo. Gostilničarka radevolje pokaže vsakemu novemu gostu kamenito verando na severni strani stolpa, odkoder se razen na jug na vse strani odpira impozanten in obenem ljubeč in mičen razgled: ljubek in mičen tam, kjer se ozirajo od neskončnih gozdov pohorskih, od ljubkih holmov in vrhov na Kozjaku, od smehljajočih se njiv in travnikov Dravske doline čez rdeče rumeno svitajoče se pekrske vinograde ob Dravi navzdol mimo Maribora na pestre Slovenske gorice; impozanten in omamljiv pa, če proti severu gledaš na velikane avstrijskih Alp in končno obstrmiš ob neskončnem morju, ki valovi nad ogrsko nižino.

Četudi sedaj še manjkata mariborskemu sv. Bolfenku udobnost in komfort, ki ju razvajeni meščan le težko pogreša, ga vendar krasi njegova idila, ogrnjena s pajčolanom pravljicne preteklosti, in očarujoči razgled, ki ga njegova veranda nudi in ga v mikavosti in tudi v grandioznosti prekaša samo še bližnji »Mariborski razglednik«.

Odda se stanovanje

v vili na Jožefovem hribu, obstoječe iz 2 sob s štedilnikom, mirni stranki brez otrok. Vprašati pri ge. Tatjani Medvešek, palača Hrv. štedionice, Celje

Celjska posojilnica d. d. v Celju

V LASTNI HIŠI NARODNI DOM

Glavnica in rezerve nad
Din 14.000.000—

Kupuje in prodaja
devize in valute

Izdaja uverjenje za
izvoz blaga

Sprejema hranilne
vloge na knjižice in
tekoči račun ter nudi
za nje popolno var-
nost in ugodno
obrestovanje

Podružnici:
Maribor, Šoštanj

Služkinja

zmožna kuhe in vseh hišnih del, pridna in zelo snažna se sprejme k starejši gospe. Vprašati pri ge. Tatjani Medvešek, palača Hrv. štedionice v Celju.

Lepa velika vinska klet

v bližini kolodvora se odda. Pismene ponudbe je poslati Združenju trgovcev za mesto Celje v Celju, Razlagova ul. 8.

Oglašujte!

Zaupno mesto

Večja trdka ustanavlja zaloge
v vseh krajih.

Zanesljive osebe se iščejo v to svrhu kot
vodje (voditeljice) podružnic

proti mesečnemu dohodku 600 nemških
mark. Povsem nove prodajne metode.
Ponudbena naslov: Kassel, Postschliess-
fach (poštni predal) 323, Nemčija.

Franjo Dolžan

Celje
Za kresijo 4
Telefon 245

kleparstvo, vodovodne inštalacije, strelovodne naprave

Prevzema vsa v zgoraj navedene stroke spadajoča dela in popravila — Cene zmerne — Postrežba točna in solidna

DELO

v teh težkih časih lahko najde vsakdo še najbolje z ureditvijo domače pletilnice v hiši. Dajemo v tekočem vsakomur delo s tem, da jemljemo izgotovljene pletenine, dobavljamo prejo in plačujemo mezde za pletenje, kar dokazujejo številna zahvalna pisma. Če hočete delati in zaslužiti, se blagovolite z zupanjem obrniti glede brezplačnih prospektov na trdko: Josip Kališ, Maribor, Trubarjeva ul. 2, oddelek 26.

Sobica

opremljena, na ulico, s posebnim vhodom in električno razsvetljavo, se takoj s hrano vred poceni odda. Naslov v upravi lista.

Proda se v mestu Celju

krasna hiša, 6 stanovanj po 3 sobe, komfort, velik vrt za 550.000 Din, polovico knjiga Mestne hranilnice v Ljubljani. Dalje enonadstropna trgovska hiša 320.000 Din, vile itd. Karol Breznik, Celje, Frankopanska 1.

PRA TIKE

Blasnikove, družinske, dopisnice za Miklavža, Božič in Novo leto kupite zelo ugodno v knjigarni

Franc Leskovšek, Celje, Glavni trg 16

Dnevno sveže pražena kava, praži se v novem modernem električnem pražarju.

Karol Loibner, Celje

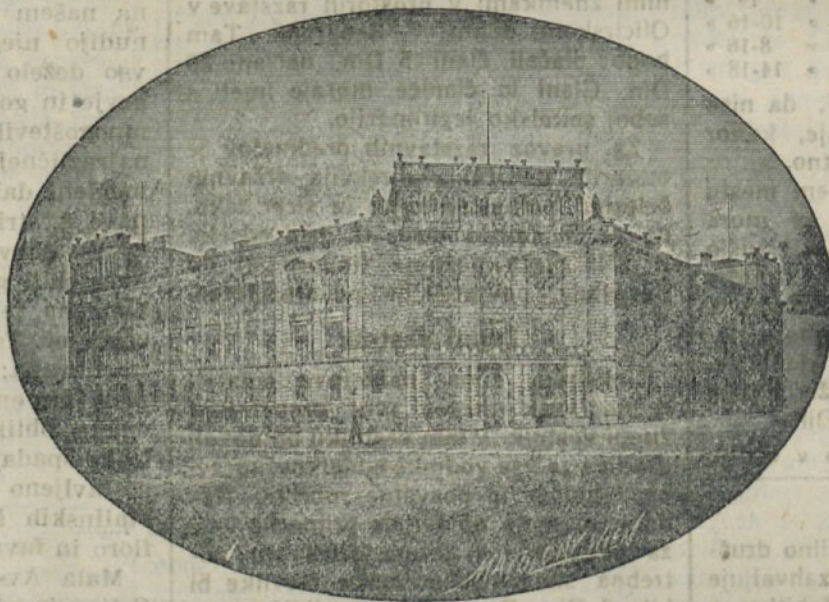
Kralja Petra c. 17. — Pri „Zvoncu“
Delikatese, specerija, semena.

Najvarneje in najugodnejše se nalaga denar pri pupilarno varnem zavodu, ki obstoji že 64 let

Celjska mestna hranilnica

v CELJU, KREKOV TRG (v lastni palači pri kolodvoru)

Prihrankom rojakov v Ameriki, denarju nedoletnih, ki ga vlagajo sodišča, ter naložbam cerkvenega in občinskega denarja posveča posebno pažnjo

Hranilnica daje posojila na zemljišča po najnižji obrestni meri Vse prošnje rešuje brezplačno

Za hranilne vloge jamči poleg premoženja hranilnice še mesto Celje z vsem premoženjem in vso davčno močjo

Ljubljanska kreditna banka

podružnica Celje, Aleksandrova ulica

Centrala v Ljubljani

Ustanovljena 1900

Ustanovljena 1900

Delniška glavnica Din 50.000.000—

Skupne rezerve nad Din 11.000.000—

Brzjavljavi: Ljubljanska banka

Telefon: 76

PODRUŽNICE: Brežice, Črnomelj, Kranj, Maribor, Metković, Novi Sad, Novo mesto, Ptuj, Rakek, Sarajevo, Slovenjgradec, Split, Šibenik, Zagreb

Se priporoča za vse bančne posle